

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Natura & castitas paucis, superbia & luxus abundantia gaudent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

cum magna exultatione fregerunt. Quod cum Abbas ad monasterium post regressus fratribus retulisset, tantus omnes incenderat ardor animarum, ut certatim ad eremum & sacras solitudines ire properarent.

Cuperem horum imitatores existere; non qui ad eremum, sed saltem qui, in ieiunio, sequerentur, ponerentque illam nimiam animi curam: tanquam si inualetudinem contracturi & morituri essent, si consuetis cibis abstinerent. Quasi non de caelo vires venirent meliores? quasi non Angeli ministrarent, ubi hominum focus deest? Quid necesse est argenteis aureisque ferculis mensam onerare? etiam pane vivit homo. Et quem Deus conuiuiam facit, non replet lautitijs. Optimum condimentum est inedia. Melius istis panis sapit, quam Apicijs nostris *Et pictis anas enouata pennis*; & Tuscus aper, & pauones, & conchylia.

*Et questorum terra pelagoq. ciborum
Ambitiosa fames, & lauta gloria mense.*

V II.

Lucan.lib.4.

Quam multi pauperes, ieiunantium diuitum mensas, epularum suarum loco, acceptarent? Siquidem, nec, cum festiuissimè viuunt, etiam opifices dura opera exercentes, tot fercula vident. Ieiunium Dominorum, & Matronarum quale est? offa calida; pisces frigidi, omnis generis lactuca; vuae passae, amygdalae, prunamelle condita, omnis generis electuaria; omnis generis fructus; sacchari panes; boli vino Massico ebrij; & quid non? Cum Deus suos amicos vult mensa epuloque honorare, panem apponit, & limpidi fontis aquam. Quis tantae sapientiae ascribat errorem? nouit, quid optimum sit; nouit, quid profit dilectis suis. Nunquid Deus supplantat iudicium? aut omnipotens subuertit, quod iustum est? Neque ergo habent, quod querantur, qui preciosè non possunt comedere, sed potiùs, ob quod se beatos existiment; neque quod iactent & glorientur, qui regio luxu lasciuiunt, & conuiuantur, more Sardanapali. Quis venenum bibere gaudet? Credibile est, ipsum Socratem antè, quam cicutam biberet, suspirauisse. Animae venenum, est corporis sagina; & hostem alit, qui alit carnem. Hinc dixit Iob: *ante, quam comedam, suspiro*; quia scilicet coactus hostem meum nutrio, & facio fortiorem. Ut autem cibo corpus, sic ieiunio nutritur virtus. Didacus Lopefius Bonifacius Medinæ praefectus prouinciae, teste Bonifacio, tantus erat Deipaz cultor, ut non solum, omnibus peruigilijs festa eius praecedentibus,

Iob. 3. 3.

Iob. 3. 24.

Bonifacius
lib. 2. c. 44.

tribus, sed illis etiam diebus, qui peruigilia ipsa præcedebant, ieiunaret. is dicere solebat: bis in die, præsertim noctu, comedenti ac saturato, difficile esse seruare integram castitatem, sine alio timore iudicij diuini ac oratione; vsque adeò ieiunium conseruat castitatem: quam saturitas euertit. *Manducauit populus & bibit, & surrexerunt ludere*; lusum non notasset scriptura nisi impudicum. *Si quis existimat, se & abundantia ciborum potionumq; perfrui, & vacare posse sapientiæ, hoc est, versari in delicijs, & deliciarum vitijs non teneri, seipsum decipit*, ait S. Hieronymus.

Exod. 32. 6.

S. Hieron.
l. 2. in Iouin.VIII.
Plin. lib. 38.
nat. hist. c. 4.S. Cyprian.
de Ieiun. &
tentationi-
bus Christi.

Ps. 58. 15.

Prou. 27. 7.

Hæc arma milites Christi decent; illa Veneri seruiunt. Serpens ieiuni hominis saluâ necatur; sic despuit dæmonem, qui despuit satietatem. Equi subtractâ auenâ; venereæ voluptates, ardorque libidinis, cibi & potus abstinentia, restinguntur. *Iunijs*, inquit D. Cyprianus, *vitiorum sentina siccatur; petulantia marcet; concupiscentiæ languent; fugitiuæ abeunt voluptates; extinguitur ardentis Athnæ incendium; & flammiumi fornax Vulcani extincta intrinsecus montes conterminos non adurit*. Sic suos athletas præparat ad certamen Deus, dum à licitis etiam eos vult abstinere; sicut faciunt, qui in agone contendunt. Orcus non cupit edomare rebellionem carnis; non spoliare tyrannidem Cupidinis; non exarmare gulam; neque motus inhonestos in cippo claudere, neque arcare aut distringere vagos appetitus. Hæc iudicia sunt, cœlestis Patris; virtutes frugalitate alit; vitia sinit nutrirî preciosè. Et quod mireris, panis frusto pauperculi, ac Dei serui vehementius delectantur, quàm Vitellij isti Iouiali apparatus. Quare etsi totos dies mensis accumbant, tamen *conuertentur ad vesperam, & famem patientur, ut canes: & circuibunt ciuitatem, per plateas grassando, quærentq; post prolixum prandium, cœnam longiorè. Ita ipsi dispergentur ad manducandum; si verò non fuerint saturati, & murmurabunt; nunquam enim possunt satis lautè prodigèq; tractari, semper queruntur de cibo, semper habent in quo accusent eorum; nihil illis satis sapit, quia non ex fame comedunt, sed ad voluptatem. Anima saturata calcabit fauum: & anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet*. Itaq; tales non possunt liberalitatem paternam Numinis accusare, sed suam insatiabilem cupiditatem. Quanquam plerumque Deus & natura his calicum trahonibus omnem eripit voluptatem comedendi; immò & facultatem. Rarò enim, qui multum bibunt, multum comedunt; nec enim pocula ferculaque
tot &